

ΦΤΕΡΑ ΚΑΙ ΛΕΠΙΔΕΣ

08/11/2019

Τάσο,

Βρήκα επιτέλους την ώρα την καλή να επισκεφτώ τα «Λεπιδόπτερα». Πριν το ανοίξω, είχα ήδη μυριστεί ότι διαβάζεται ρουφηχτά, ότι όταν θα το άρχιζα δεν θα μου 'πεφτε απ' τα χέρια.

Ψάχνεις τα άψαχτα, επισκέπτεσαι τα ανεπίσκεπτα, συνομιλείς με τα έρημα εν οικειότητα, αποκαθιστάς σχέσεις με το καθημέραν ενός εκάστου, ασυνείδητες, ασυσχέτιστες πριν. Αποκαλύπτεις τα κρυμμένα. Εμφιλοχωρείς εν αρμονία στην παπαδιαμαντική αύρα. Συνταιριάζεις τα φαινομενικώς ασύμβατα. Πρωτοτυπείς καθ' έξιν.

Σ' έχω αρρήκτως συνδεδεμένο μ' εκείνο το υπέροχο φωτιστικό (θα το 'χεις ξεχάσει;) που έκανες, en un tour des mains, σ' εκείνα τα αδιαμόρφωτα ακόμη φοιτητικά μας χρόνια. Από τότε φαινόταν ότι σου άξιζε μία Σύμη. Πριν την συναντήσεις εσύ σε είχε σημαδέψει εκείνη...

[έστω υπ' όψιν ότι την τελευταία αυτή φράση την έγγραψα πριν φτάσω στα «λεπιδόπτερα του Ρηνακιού», πράγμα που ακυρώνει κυριολεκτικώς το τυχαίο].

Παραθέτοντας πληροφορίες για την ζωή (και τον θάνατο) των λεπιδοπτέρων στο κυριολεκτικά κατάθεση ψυχής βιβλίο, το πράγμα δεν είναι εξ αρχής φανερό. Προϊούσης όμως της αναγνώσεως, εντάσσεις τον αναγνώστη στον θαυμασμό για την «ψύχραιμη», την «φυσιολογικά» αυτοθυσιαστική συμπεριφορά τους, που δημιουργεί ένα είδος καθησυχαστικής απόστασης από τα «ειδοποιημένα» ανθρώπινα.

Βαθμηδόν όμως, βάζοντας τον –ιδίως των εβδομήντα και άνω- αναγνώστη, ενώπιον ενώπιω, είναι σαν να του υποδεικνύεις ότι μπορεί και αυτός να εμπνευσθεί από την ψύχραιμη, την αδιαμαρτύρητη –την

σχεδόν πρόθυμη- στάση εκείνων και να του δημιουργηθεί η διάθεση, εκεί που, μέχρι προ τινος αυτό το συγκεκριμένο πρότυπο δεν τον είχε καθόλου απασχολήσει, να θέλει μέχρι και να το μιμηθεί, γινόμενος έστω και εις μικρόν γενναίος.

Υπάρχει στο βιβλίο αισθάνομαι ένα είδος μυστικής πορείας και ενός μη διατυπούμενου συμπεράσματος-προτροπής. Να είσαι καλά.

Είμαι πεπεισμένος –και με γλωσσολογική τεκμηρίωση, αν χρειαζόταν– ότι τα λόγια μας, μας τα υπαγορεύουν, μας τα «επιτρέπουν» οι συνομιλητές μας. Αν βρεις κάτι στραβό, μπορείς να κάνεις –κατ' ιδίαν– την αυτοκριτική σου.

Σ' ευχαριστώ από καρδιάς. Μ' έχεις στείλει. Όπου να 'ναι φυτρώνουν τα φτερά μου. Νοιώθω μια φαγούρα εκεί στις ωμοπλάτες.

Τους χαιρετισμούς μου στη Βαγγελιώ.

Σας ασπάζομαι

Κυριάκος Κασίμης